

DE NIEUWGEDEINDE VAKBEWEGING

De werkloosheid der jongelui

door Corn. Mertens

NOOIT is, in de geschiedenis der volken, het vraagstuk der werkloosheid zoozeer op het voorplan der dagelijksche bekommelingen gekomen, als het nu wel sinds einde 1929 het geval is geweest, doordien de economische wereldkrisis met tientallen millioen arbeiders tot ledigheid doemt, en ze tevens verplicht met de hunnen in den grootsten kommer te leven.

Was het de meest dringende taak van de vakbeweging er al hare krachten op te zetten, ten einde van de openbare besturen, — zoo Staat als provincie en gemeente, — te bekomen dat de van werk beroofden een minimum van steun verzekerd werd, toch werden nimmer al de andere uitzichten van het vraagstuk der werkloosheid uit het oog verloren. En zoo werd bestendig de aandacht gevestigd op den onhoudbaren toestand, welke voor de jongelui uit de crisis voortvloeit. Inderdaad, een ontzaglijk groot aantal jongelui die de lagere school verlaten, vinden niet de minste gelegenheid om een vak aan te leeren dat hen, op rijperen leeftijd gekomen, toelaten moet een familie te stichten en met de hunnen op betamelijke wijze door de wereld te komen.

Meer zelfs, een groot aantal jongelieden die, na de lagere school verlaten te hebben, in de beroepsschool een beroep hadden aangeleerd, vonden nimmer de gelegenheid het te beoefenen, en loopen alzoo groot gevaar de vrucht van jaren beroepsonderwijs te zien teloorgaan.

Geen wonder dus dat vooral het vraagstuk van de werkloosheid der jongelui bestendig het voorwerp van besprekingen en het zoeken naar voldoening gevende oplossingen uitmaakt.

De Internationale Organisatie van den Arbeid verloor de kwestie nimmer een oogenblik uit het oog. De bevoegde diensten beijverden zich steeds het noodige materieel te verzamelen, zoodat de studie op internationaal gebied in de mate van het mogelijke vergemakkelijkt werd. En weldra kwam, met veel aandrang, het verlangen naar voren de kwestie van de werkloosheid der jongelui op de dagorde te brengen van een der zittingen van de Internationale Conferentie van den Arbeid.

Toen in Februari 1933 de Beheerraad van het Internationaal Bureel van den Arbeid de dagorde vaststellen zou van de Konferentie van 1934, werd door de arbeidersgroep een krachtige poging gedaan om de kwestie van de werkloosheid der jongelui ingeschreven te krijgen. Vruchteloos nochtans!

In Oktober van hetzelfde jaar moest de dagorde van 1935 worden opgemaakt. Toen hadden de pogingen der arbeidersgroep meer bijval. Zogelukte het haar, met 18 stemmen tegen 1, de inschrijving van het vraagstuk te bekomen. Meer nog, met 15 stemmen tegen 8 werd besloten dat het verslag zoodanig zou worden opgesteld dat de Konferentie van 1935 in staat wezen zou, indien zij dit zou verlangen, om het vraagstuk in eenen zitting een oplossing te geven, het is te zeggen, van de gewone dubbele bespreking af te zien en onmiddellijk te besluiten tot de aanname van eene Konventie of eene Aanbeveling.

* * *

De Beheerraad van het Internationaal Bureel van den Arbeid werd in zijnen zitting van einde September geroepen zich uit te spreken over

het verslag dat aangaande de werkloosheid der jongelui was voorgelegd geworden. De Beheerraad keurde dit verslag goed, dat dus binnen korten tijd aan de regeeringen zal gezonden worden.

Het is een uitstekend dokument, en we zullen daaruit voor ons blad meerdere wetenswaardige feiten en cijfers putten.

Voor heden willen wij ons bepalen bij het aanduiden der verschillende hoofdstukken van dit belangrijk verslag, met een kort besluit.

Het eerste hoofdstuk behandelt het vraagstuk van de statistieken aangaande de werkloosheid der jongelieden. En dadelijk wordt men getroffen door het feit dat, ondanks het met zorg verzamelde materiaal, over het geheel genomen geen uiteindelijke cijfers kunnen gegeven worden met betrekking op den waren omvang van de werkloosheid welke de jonge arbeiders van beider kunne op dit oogenblik treft.

In de eerste plaats is de wijze, waarop in de onderscheiden landen de statistieken worden opgemaakt, verre van gelijkvormig. Tweedens gaat het gewoonlijk om onderzoeken welke op verschillende data geschieden, terwijl niet alle landen zich de moeite geven een poging te doen om werkelijk het aantal jonge werklozen te kennen.

Nochtans, genomen zooals ze in het verslag voorkomen, zijn de statistieken zeer leerzaam, en verdienen dat we er enkele grepen uit doen tot stichting onzer lezers.

Beginnen we met Duitschland, waarvan de cijfers betrekking hebben op den toestand welke op 16 Juni 1933 heerschte:

<i>Jonge arbeiders:</i>	Mannen	Vrouwen	Totaal
Tot 17 jaar	79,826	59,037	138,863
Van 18 tot 24 jaar	771,555	211,935	983,490
	<u>851,381</u>	<u>270,972</u>	<u>1,122,353</u>
<i>Jonge bedienden:</i>			
Tot 17 jaar	8,181	19,423	27,604
Van 18 tot 24 jaar	82,277	85,199	167,476
	<u>90,458</u>	<u>104,622</u>	<u>195,080</u>
<i>Beide reeksen samen:</i>			
Tot 17 jaar	88,007	78,460	166,467
Van 18 tot 24 jaar	853,832	297,134	1,150,966
	<u>941,839</u>	<u>375,594</u>	<u>1,317,433</u>

De statistieken voor Denemarken zijn de uitslagen van een onderzoek door de plaatsingsbureelen op 5 Mei 1933 gedaan:

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Van 18 tot 22 jaar	16,500	2,734	19,234
Van 23 tot 25 jaar	15,422	1,616	17,038
Van 26 jaar en meer	82,623	10,412	93,035
	<u>114,545</u>	<u>14,762</u>	<u>129,307</u>

Waaruit blijkt dat de jonge werklozen van

18 tot 25 jaar oud ongeveer 28 per honderd uitmaken van het totaal aantal werklozen.

Het onderzoek in de Vereenigde Staten van Amerika dagteekent reeds van April 1930, en betrof de volledig werklozen benevens zij die tijdelijk van werk verstoken waren:

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Van 10 tot 14 jaar	2,409	1,703	4,112
Van 15 tot 19 jaar	242,273	101,787	344,060
Van 20 tot 24 jaar	423,602	110,900	534,502
	<u>668,284</u>	<u>214,390</u>	<u>882,674</u>

Voor wat Groot-Brittanje aangaat, zijn er zeer verschillende statistieken, waarvan de overname te veel plaats vergen zou. Daarom bepalen wij ons bij volgende tabel, de uitslag zijnde van een onderzoek op 2 Februari 1931 gedaan aangaande den persoonlijken toestand der werklozen.

(Per honderd der werklozen.)

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Van 14 tot 17 jaar	3.0	8.0	5.0
Van 18 tot 20 jaar	7.9	15.6	9.8
Van 21 tot 24 jaar	14.7	22.4	16.5
	<u>25.6</u>	<u>46.0</u>	<u>31.3</u>

Voor Italië gelden de volgende statistieken aangaande de werklozen die, in 1932, eene vergoeding genoten:

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Totaal	602,170	329,244	931,414
Daarvan:			
Van 15 tot 19 jaar	67,025	75,492	142,517
Van 20 tot 25 jaar	130,059	114,080	244,139

Een in 1933 in Noorwegen gedane onderzoek heeft uitgewezen dat er op 75 duizend werklozen 20 duizend, of ongeveer 27 t. h., jongelui waren van 18 tot 24 jaar. Zeven duizend hadden nooit bestendig gewerkt vooraleer bepaald zonder werk te vallen.

Een op 30 November 1933 ingesteld onderzoek heeft uitgewezen dat in Zweden op 170,203 werklozen er niet min dan 57,412, hetzij 33.7 t. h., behoorden tot de reeks van 16 tot 25 jaar.

Nog een laatste tabel willen we geven als samentrekking van het aantal jonge werklozen, percentsgewijze uitgedrukt, in verhouding met het gansche aantal werklozen:

Land	Datum	%
Duitschland	1933	26.1
Denemarken	1933	26.0
Vereenigde Staten	1930	27.6
Finland	1933	33.3
Engeland	1931	31.0
Hongarije	1930	42.0
Italië	1932	41.5
Noorwegen	1933	27.0
Nederland	1933	27.8
Zweden	1933	33.7
Zwitserland	1933	20.0
Tsjecho-Slowakije	1932	24.6

* * *

Het tweede hoofdstuk van dit verslag betreft den duurtijd van den schoolplicht en den aannemingsouderdom in de bedrijven. Het derde hoofdstuk behandelt de algemeene opvoeding, het beroepsonderwijs en de sociale hulp aan de jonge werklozen. Het vierde hoofdstuk heeft betrekking op de produktieve bezigheid der jonge werklozen, terwijl het vijfde een overzicht geeft van de plaatsing en de uitbreiding der mogelijkheden tot het geraken aan een normale bezigheid.

Het boek wordt gesloten met eene opsomming van de onderscheiden punten aangaande dewelke de regeeringen zouden moeten geraadpleegd worden.

* * *

Gezien den aard van het vraagstuk, staat het van nu af vrijwel vast dat de Konferentie in 1935 zal besluiten tot het aannemen eener *Aanbeveling*.

Daarvoor zijn meerdere, ernstige redenen. Eerstens is het uiterst moeilijk de werkloosheid der jongelieden geheel en gansch te onttrekken aan het algeheele vraagstuk der werkloosheid. Voorzeker kunnen en moeten voor de jongelui maatregelen genomen worden die bijzonder op hen betrekking hebben, maar de algemeene middelen welke tot het bestrijden der werkloosheid kunnen en moeten aangewend worden, komen de werklozen, zoo jonge als oudere, ten goede.

Verder staat het ook vast dat er geen meerderheid zou gevonden worden om van de dubbele bespreking af te wijken, indien men trots alles eene Konventie zou willen doen aannemen. Want dan bestaat er groote kans dat in 1935 slechts de punten van een vragenlijst zouden worden behandeld, en de verdere beslissing naar de Konferentie van 1936 verwezen, waarna nog niet vaststaat of, in dat jaar, wel eene Konventie zou kunnen bekomen worden.

Het is beslist in het belang der jonge werklozen, dat de kwestie in 1935 geregeld worde door de aanname eener *Aanbeveling*. Op deze wijze wordt aan het talmen met de oplossing een einde gemaakt, en kan de vakbeweging in alle landen de verantwoordelijke organismen, in de eerste plaats de regeeringen, voor hunne verantwoordelijkheid stellen. Aan de vakbeweging wordt dan de taak weggelegd zonder verpozen te ijveren voor de verwezenlijking van de aanbevolen maatregelen tot leniging van den nood der jeugdige werklozen, en in staat om het te werk stellen dezer laatsten te bevorderen.

En daar juist gaat het om!! Den jongen werklozen moet de gelegenheid worden geboden, niet alleen om degelijk een stiel of ambacht aan te leeren, maar tevens ook om, bij het beoefenen daarvan, een betamelijk bestaan te winnen.

En dit is het voornaamste doel dat thans wordt nagestreefd.

Welke zijn de onderzoeken gedaan over de werkloosheid en de jeugd?

Wat aangaat de onderzoeken betreffende den toestand der jonge werklozen, alsook van de kinderen der werklozen, moet men het volledige in gebreke blijven vaststellen van de openbare machten : Staat, provincies en gemeenten.

De eenige onderzoeken die gedaan werden gaan uit van private, politieke, syndikale en wetenschappelijke lichamen.

Wat de *kinderen der werklozen* betreft, moeten wij in de eerste plaats het uitgebreide onderzoek vermelden dat in April 1933 gedaan werd door de Luikse afdeeling der Centrale van het S.O.P., waarvan de uitslagen en konklusies in het licht gegeven werden in een boekdeel van meer dan honderd bladzijden : *Het Kind, de Meester, de School. — Socio-pedagogische studie. — Kollektieve arbeid*.

Wij hebben in de tweede plaats het onderzoek in 1932 ingesteld in het Centrum door het Werk van Hulp aan de kinderen der werklozen van Jolimont. Het liep over 202 kinderen van volledig werklozen, en is zeer nauwkeurig.

Buiten deze twee, werd geen publikatie of onderzoek in het bijzonder aan de kinderen der werklozen gewijd.

't Is klaar dat men talrijke inlichtingen kan putten in de ruimer onderzoeken over de levensvoorwaarden der werklozen, die wij nog de gelegenheid zullen hebben op te sommen.

De onderzoeken over den toestand der *jonge werklozen* van 14 tot 21 jaar zijn niet talrijker.

Wij hebben eerst het verslag over den toestand der jonge werklozen, uitgebracht op het Kongres van 1932 der N. F. S. J. W.

Vervolgens hebben wij de uiteenzetting over de jeugd en de werkloosheid door onzen kameraad Galliaert gedaan op het buitengewoon kongres der Syndikale Kommissie.

Dan de ondervraging van kameraad Renard in den Senaat op 15 en 16 Mei, en de bespreking in dit verband.

De opmerking hierover gedaan betreffende de kinderen, is ook hier toepasselijk. De onderzoeken van een algemeener karakter leveren ons inlichtingen over den toestand der jonge werklozen.

Het volledigste onderzoek is zeker datgene ingesteld door het « Institut de Sociologie Solvay », dat gepubliceerd werd in vier kleine boekdeelen, wederzijds gewijd aan Brusselsche, Brugsche, Antwerpsche en Luikse werklozengezinnen.

De Strijdkreet, het orgaan der Antwerpsche gewestelijke afdeeling van de Centrale der Bouwarbeiders, van 29 Januari en 26 Maart 1934, publiceert de uitslagen van een onderzoek gedaan onder de werkloze leden dezer organisatie.

Een ander onderzoek te Antwerpen gedaan door Dr Coole, onder de leden van den turnkring « De Hoop », levert ons ook belangwekkende inlichtingen.

Een bijzondere zijde van het vraagstuk verdient een afzonderlijk onderzoek; het geldt de overbevolking der universiteiten, alsmede van de inrichtingen van middelbaar onderwijs, en de werkloosheid der jonge intellektueelen, universitair en anderen.

Dienaangaande vinden wij talrijke inlichtingen in

een reeks artikelen onlangs verschenen in *L'Avant-Garde*, het orgaan der studenten van Leuven.

De verergering van het vraagstuk der jonge werklozen en de aktie der vakorganisaties hebben ten slotte de inertie der Regeering afgeschud; deze heeft besloten een bijzondere kommissie te benoemen om het vraagstuk te bestudeeren.

De winterwerking van de Syndikale Jeugd te Antwerpen

De Syndikale Jeugd te Antwerpen zet met een verdubbelde energie hare winterwerking, in het teken der verdieping naar binnen en der versterking naar buiten, in.

Het werk der voorbereidende afdelingen zal krachtig worden aangevat; deze voorbereidende afdelingen groepeeren de jeugd van 14 tot 16 jaar. De praktijk heeft geleerd dat het noodzakelijk is een programma vast te stellen verschillend van datgene der oudere leden.

De film zal dienstbaar worden gemaakt aan de propaganda. De propagandakruistocht, die reeds in de zomermaanden begonnen was, zal nog worden uitgebreid. Het voornaamste propagandamiddel blijft het huisbezoek, naast verspreiding van vlugschriften, plakbrieven, sluitzegels, enz. Onze kameraden willen ook met een antifascistische kruistocht aanvangen.

In den loop der maand Mei zal als voorbereiding van het vierde jaarlijksch kongres een stormvergaderingsaktie worden aangewend. Terzelfder tijd zullen overal gewestelijke kongressen worden ingericht.

In het vooruitzicht der nationale betooging te Brussel, worden overal spaarfondsen opgericht.

Het ontwikkelingswerk, dat in 35 afdelingen zal worden uitgewerkt, omvat lessen en voordrachten over: Kursussen voor jonge vakbondsleden, het korporatief stelsel, het Plan van den Arbeid.

Bij deze « droge » kursussen en voordrachten zal ook overal voor afwisseling gezorgd worden. Alleen door het hoofdbestuur worden tijdens de wintermaanden 525 ontwikkelingsbijeenkomsten in het arrondissement ingericht. Verschillende afdelingen organiseren verder op eigen initiatief voordrachten, enz.

Voor de leidende elementen der voorbereidende afdelingen zal een centrale leiderskursus worden ingericht. Enkele week-end-konferenties staan insgelijks op het programma, alwaar aktie- en propagandadienst, benevens de noodzakelijkheid van planmatige ekonomie zullen worden behandeld. En dit is nog maar enkel het werk georganiseerd door het hoofdbestuur. Verschillende afdelingen hebben studiekringen ingericht.

Onze kameraden zijn de meening toegedaan dat een jeugdbeweging in de eerste plaats een opvoedkundige beweging moet zijn en dat zij in dit opzicht in hun taak niet zullen te kort schieten.

Verder zullen zij al hunne propaganda en aktie in het licht van het Plan van den Arbeid voeren.

Kursussen voor jonge vakbondsleden

De Syndikale Kommissie zal dit jaar nog, in overeenstemming met de Centrale voor Arbeidersopvoeding en met de medewerking van de Federaties van Vakbonden, kursussen inrichten voor de syndikale vorming der jonge vakbondsleden.

Zooals wij verleden jaar medegedeeld hebben, zullen wij van het schooljaar 1934-1935 af twee kursussen inrichten. De eerste beoogt de jonge vakbondsleden die nog niet aan zulken leergang deelgenomen hebben. De tweede, de kursus van het tweede jaar genoemd, is bestemd voor de leerlingen die den leergang van het eerste jaar gevolgd hebben.

Ziehier het programma van de twee leergangen:

Eerste jaar:

- 1) De vakorganisatie voorheen en thans;
- 2) De rol der plaatselijke of gewestelijke afdelingen in het leven eener Nationale Centrale. De vertrouwenslieden;
- 3) De Nationale Centralen;
- 4) De Syndikale Kommissie;
- 5) De Federaties van Vakbonden;
- 6) De betrekkingen der vakbeweging met de andere takken der arbeidersbeweging;
- 7) De internationale betrekkingen der vakbeweging;
- 8) De vakbeweging en de jeugd.

Tweede jaar:

- 1) De voornaamste syndikale diensten;
- 2) De staking;
- 3) De kollektieve overeenkomsten;
- 4) De verzekering tegen de werkloosheid;
- 5) De bezoldiging van den arbeid;
- 6) De arbeidsduur;
- 7) De sociale wetgeving;
- 8) Het programma van eischen der vakbeweging.

Voor iederen kursus zal de Syndikale Kommissie een syllabus ter beschikking stellen van de leerlingen.

De beste leerlingen dezer twee kursussen zullen uitgenoodigd worden een studieweek bij te wonen die de Syndikale Kommissie, in overeenstemming met de Centrale voor Arbeidersopvoeding, toekomenden zomer zal inrichten in de Hoogere Arbeidersschool.

Wij hopen dat de Federaties van Vakbonden in den loop van dezen winter een ernstige inspanning zullen doen voor het wellukken der kursussen voor jonge vakbondsleden. Zooals wij verleden jaar reeds gevraagd hebben, meenen wij dat het nuttig zou zijn verscheidene kursussen in te richten in elk gewest, daar een enkele gewestelijke kursus, onzes inziens, niet van aard is de groote massa der jonge arbeiders aan te trekken.

De bestellingen van syllabussen moeten gedaan worden aan de Syndikale Kommissie.